

Een kleine toelichting

GEEN POINTILLISME

Veel mensen denken bij het zien van mijn werk meteen aan het pointillisme. Dit is een begrijpelijke, maar onjuiste associatie. Het pointillisme was een onderstroming van het Franse impressionisme. Bij deze schildertechniek werden puntjes van verschillende kleuren naast elkaar gestipt, zodanig dat deze kleuren zich op afstand in het oog van de kijker gaan mengen tot de bedoelde kleur.

De stippeltechniek die ik hanteer, heb ik overgenomen van de Australische *aborigines*. Zoals u kunt zien, zijn de puntjes in de wolkencomposities gelijkvormig en monochroom: ze getuigen heel direct van deze invloed.

De stippen in de Twentecomposities variëren echter van grootte en kleur. Toch komen ze voort uit dezelfde Australische bron. Evenals de grillig gevormde stipjes die ik met boomtakjes heb opgebracht.

De basis van mijn schilderijen is altijd een compositie van lijnen en vlakken. Daarom heten ze 'Compositie', meestal met een volgnummer. Je zou kunnen zeggen, dat ik geen schilderijen maak, maar composities schilder. Soms krijgen ze een subtitel, omdat ik dat niet kan laten.

De onderwerpen die ik kies - In de hier getoonde werken zijn dat 'Twente' en 'Hollandse luchten' - vormen slechts een aanleiding voor het maken van een compositie.

EEN SCHILDERIJ IS PLAT

Voor zover ik figuratieve elementen gebruik, probeer ik die zo plat mogelijk in de compositie in te passen. In de Twentecomposities is dit goed te zien: de boerderijen zijn transparant geschilderd en hebben geen diepte. Het gaat mij om de typerende elementen van de boerenarchitectuur in het oude Twentse coulissenland: het horizontale ritme van deur en ramen, de haaksheid van de witte daklijsten en de donkere verticalen van de bomen. Bij de oude vakwerkhuizen boeit mij het lijnenspel van de balken in de gevels en de plaatsing van de ramen.

Mijn platte, 2-dimensionale aanpak van figuratieve elementen heeft te maken met

het werk van Piet Mondriaan, dat mij zeer inspireert. Zoals bekend abstraheerde Mondriaan de werkelijkheid tot composities van horizontale en verticale lijnen en rechthoekige kleurvlakken. Deze werkwijze heb ik samen met nog een aantal van zijn uitgangspunten overgenomen. Maar ik pas deze minder streng toe.

Zo maak ik bv. gebruik van de primaire kleuren rood, geel en blauw - aangevuld met wit, zwart en grijs - in mijn composities met wolkenluchten. Maar ik wijk hiervan af in de 'Twentse' composities, waarin ik rijkelijk gebruik maak van de mengkleur groen. Deze kleur ligt immers voor de hand als je landschappelijke elementen schildert. Voor Mondriaan was groen echter taboe!

Voor zover er in mijn composities diepte zit, komt dit door de werking van kleuren (kleurperspectief). Dit is goed te merken in de Twentecomposities.

De schuine vlakken en banen in deze composities (altijd in een hoek van 45°!) zijn glacerend opgebracht. De kleur van dit *glacis* mengt met de kleuren in de onderlagen, en maakt dat deze composities bij een juiste belichting een vibrerende briljantie krijgen.

Een ander gevolg van deze glaceringstechniek is, dat onder invloed van het voortdurend wisselende daglicht op subtiële wijze de kleuraccenten veranderen, waardoor de composities tot leven komen. Liefhebbers van mijn werk vertellen mij regelmatig, dat zij daardoor telkens iets nieuws in het schilderij ontdekken, dat ze van mij hebben gekocht.

NIEUW BEELDEND UNIVERSUM

Naast het werk van Mondriaan bevat mijn werk, zoals ik hierboven al kort aan'stip-te', invloeden van de *Aboriginal Art* uit Australië. Deze duizenden jaren oude volkskunst schildert ook 2-dimensionaal en plat. Dit bracht mij op het idee om beide kunstvormen in elkaar te schuiven. Door dit te doen kan ik de koel en rationeel aan-doende lijnencomposities die ik eerst maakte, een meer emotionele lading geven. Want het gaat mij altijd om het scheppen van een harmonisch evenwicht tussen gevoel en verstand binnen 1 compositie.

Door het ineen schuiven van beide kunstvormen - die qua inhoud en ontstaansgeschiedenis ver van elkaar af staan - opende zich voor mij een wereld van ongeken-de schilderkunstige mogelijkheden. Ik ontdekte dat de beperking door het hanteren van een aantal zelfopgelegde compositorische regels, in feite de toegang verschaft tot een heel nieuw beeldend universum.

Ik wens u veel genot bij het ervaren van mijn werk.

Lucius